

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Медичний факультет
Кафедра клінічної медицини

СИЛАБУС
нормативної освітньої компоненти
Анестезіологія та інтенсивна терапія

підготовки	Магістр
спеціальності	222 Медицина
освітньо-професійної програми	Медицина

Силабус освітньої компоненти «Анестезіологія та інтенсивна терапія»
підготовки “магістра”, галузі знань - 22 «Охорона здоров'я», спеціальності -
222 – «Медицина», за освітньою програмою - «Медицина»

Розробник: Баран Андрій Віталійович, асистент кафедри клінічної
медицини

Силабус освітньої компоненти затверджено на засіданні кафедри клінічної
медицини

протокол № 1 від 31.08.2022 р.

Завідувач кафедри:

Галей М. М.

I. Опис освітньої компоненти

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній рівень	Характеристика ОК
Денна форма навчання	Галузь знань - 22 «Охорона здоров'я», Спеціальність- 222«Медицина», освітня програма - «Медицина», магістр	Вибіркова
		Рік навчання 5-ий
		Семестр 10-ий
Кількість годин 90/ 3 кредити		Лекції – 6 год.
		Практичні (семінарські)- 18 год.
		Самостійна робота- 60 год.
		Консультації- 6 год.
ІНДЗ: <u>немає</u>		Форма контролю: диференційований залік
Мова навчання		українська

II. Інформація про викладача

ПІБ	Баран Андрій Віталійович
Науковий ступінь	-
Вчене звання	-
Посада:	Асистент кафедри клінічної медицини
Комунікація із студентами:	тел.: +380673325405; baranandriy1976@gmail.com
Консультації	графік консультацій розміщений на дошці оголошень кафедри (ауд. 710) та в команді Microsoft Teams
Посилання на електронний курс	Електронний курс на платформі Microsoft Teams
Лаборант який забезпечує проведення лабораторних робіт та відпрацювань	Миронець Марина Юріївна
Розклад занять:	http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi?n=700

III. Опис освітньої компоненти

1. Коротка анотація до курсу

Анестезіологія та інтенсивна терапія як ОК є невід'ємною частиною клінічної медицини, тому вивчення її основних положень відіграє важливу роль у підготовці лікаря будь-якої спеціальності. Вона базується на вивченні студентами анатомії людини, гістології, біохімії, фізіології, патофізіології, фармакології внутрішньої медицини, педіатрії та інтегрується з цими дисциплінами. Закладаються основи вивчення студентами інтенсивної терапії невідкладних станів, які виникають у клініці внутрішньої медицини, педіатрії, хірургії, травматології та ортопедії, нейрохірургії, урології, акушерства і гінекології та інших навчальних дисциплін, де застосовують методи знеболення та інтенсивної терапії. Вивчення анестезіології та ІТ надає можливість отримати практичні навички та формувати професійні вміння для діагностики та надання невідкладної медичної допомоги та проведення інтенсивної терапії при певних патологічних станах та в період догляду за хворими.

2. Пререквізити курсу

Для успішного навчання та опанування компетентностями з даної дисципліни доцільним є отримання знань з таких дисциплін як: «Анатомія людини», «Гістологія», «Біохімія», «Фізіологія», «Патофізіологія», «Фармакологія внутрішньої медицини», «Педіатрія».

3. Мета і цілі курсу

Мета курсу – фахова підготовка студентів, які навчаються за спеціальністю «Медицина», з метою формування і розвитку їхньої компетенції у галузі клінічної медицини. Вивчення анестезіології та інтенсивної терапії допоможе отримати цілісну уяву про дану дисципліну як про самостійний розділ клінічної медицини, який вивчає і розробляє питання теорії і практики захисту організму від екстремальних впливів (агресій) та використовує єдині методи регуляції чи тимчасового заміщення життєво важливих функцій при їх порушенні (термінальних станах, анестезії, спеціальних методах досліджень та ін.).

Цілі навчання: отримання студентами знань, зокрема, вміти трактувати основні клінічні прояви та лабораторні показники порушень життєво важливих функцій; вміти планувати обстеження та лікування хворих з порушеннями життєво важливих функцій; демонструвати володіння діагностики та надання допомоги при основних синдромах порушень життєво важливих функцій; діагностувати ознаки клінічної смерті та термінальних станів, проводити серцево-легеневу та церебральну реанімацію; застосовувати загальні принципи та методи

анестезіологічного забезпечення різних оперативних втручань; використовувати основні принципи організації невідкладної допомоги потерпілим при техногенних та природних катастрофах; застосовувати основні алгоритми інтенсивної терапії невідкладних станів.

4. Компетентності та програмні результати навчання, формування яких забезпечує вивчення дисципліни (загальні і фахові компетентності).

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності

Фахові компетентності (ФК):

ФК 1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.

ФК 2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

ФК 3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

ФК 4. Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань.

ФК 6. Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН 1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності

ПРН 3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.

ПРН 4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за додатком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за додатком 2).

ПРН 5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за додатком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПРН 6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних

даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за додатком 2).

ПРН 7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за додатком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за додатком 2).

ПРН 8. Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за додатком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

ПРН 9. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за додатком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміння обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

5. Структура освітньої компоненти

№ теми	Назви змістових модулів і тем	Усь о-го	Лек.	Лаб	Сам роб.	Ко нс.	Форма контролю*/Бали Усна відповідь, практичні навички
Змістовий модуль 1. Загальні питання анестезіології.							
1	Загальні принципи анестезіологічного забезпечення оперативних втручань.	4	2			2	УО(5)+ВПЗ(5) /2
2	Загальні питання анестезіології.	4		2	2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
3	Невідкладні стани в анестезіології.	4		2	2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
4	Види анестезії. Низькопоточна анестезія.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
5	Клінічна фармакологія інгаляційних анестетиків.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
6	Клінічна фармакологія неінгаляційних анестетиків.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2

7	Ускладнення загальної анестезії.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
8	Підготовка хворих до анестезії та операції.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
9	Особливості анестезії в амбулаторних і ургентних умовах.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
10	Види та методи регіонарної анестезії.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
11	Післяреанімаційна хвороба. Смерть мозку.	4			2	2	УО(5)+ВПЗ(5) /2
12	Загальні принципи інфузійно-трансфузійної терапії.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
13	Роль води та електролітів в організмі. Осмолярність.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
14	Види дегідратації організму та їх корекція.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
15	Види гіпергідратації організму та їх корекція.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
16	Водно-електролітні розлади в організмі та методи їх корекції.	2					УО(5)+ВПЗ(5) /2
17	Буферні системи організму. Поняття про ацидоз і алкалоз та методи їх корекції.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
18	Травматична хвороба.	2		2			УО(5)+ВПЗ(5) /2
19	Штучна вентиляція легень: види, режими і покази.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
20	Фізіологія системи зовнішнього дихання. Нереспіраторні функції легень.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
	Разом за І модуль	48	2	8	34	4	
Змістовий модуль 2. Загальні питання інтенсивної терапії							
21	Гостра дихальна недостатність: етіологія, патогенез, напрямки інтенсивної терапії.	6	2	2		2	УО(5)+ВПЗ(5) /2
22	Серцево-легенева та церебральна реанімація (СЛЦР).	2		2			УО(5)+ВПЗ(5) /2
23	Гострий коронарний синдром.	2		2	2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
24	Гостре пошкодження нирок.	4	2	2	2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
25	Гостра печінкова недостатність.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
26	Інтенсивна терапія обструктивних і рестриктивних розладів дихання.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2

27	Шок: класифікація та інтенсивна терапія.	2					УО(5)+ВПЗ(5) /2
28	Інтенсивна терапія набряку головного мозку.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
29	Інтенсивна терапія отруєння етанолом і його сурогатами.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
30	Інтенсивна терапія отруєння метанолом.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
31	Отруєння опіатами та барбітуратами: особливості інтенсивної терапії.	4			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
32	Інтенсивна терапія при отруєнні фосфорорганічними сполуками.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
33	Отруєння чадним газом.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
34	Отруєння грибами: напрямки інтенсивної терапії.	2					УО(5)+ВПЗ(5) /2
35	Інтенсивна терапія гострої лівошлуночкової недостатності.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
36	Тромбоемболія легеневої артерії: етіопатогенез і принципи лікування.	2			2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
37	Коматозні стани.	2		2	2		УО(5)+ВПЗ(5) /2
	Разом за II модуль	42	4	10	26	2	
Всього годин / Поточних балів		90	6	18	60	6	5 / 120 балів
Види підсумкових робіт – диференційований залів							80 балів
ВСЬОГО							200 балів

Форма контролю*: УО – усне опитування; ВПЗ – виконання практичного завдання.

Теми лекцій

№ з/п	Тема	К-сть годин
1.	Загальні принципи анестезіологічного забезпечення оперативних втручань.	2
2.	Гостра дихальна недостатність: етіологія, патогенез, напрямки інтенсивної терапії.	2
3.	Інтенсивна терапія гострого пошкодження нирок та гострої печінкової недостатності.	2
	РАЗОМ	6

Практичні (семінарські) заняття.

№ з/п	Тема	К-сть годин
1.	Загальні питання анестезіології.	2
2.	Серцево-легенева та церебральна реанімація (СЛЦР).	2
3.	Гострий коронарний синдром.	2
4.	Коматозні стани.	2
5.	Гостра дихальна недостатність.	2
6.	Гостре пошкодження нирок.	1
7.	Гостра печінкова недостатність.	1
8.	Травматична хвороба.	2
9.	Шок: класифікація та інтенсивна терапія.	2
10.	Невідкладні стани в анестезіології.	2
	РАЗОМ	18

Методи навчання:

Пояснювально-ілюстративний (лекції, лабораторні заняття, бесіди), наочний (спостереження, таблиці, схеми, демонстрація знімків, прилади), репродуктивний, евристичний, тренувальний (виконання практичних навичок).

Словесний (евристична та репродуктивна бесіда), наочний (відеоматеріали, схеми, алгоритми, прилади), тренувальний (виконання практичних навичок, відтворення техніки обстеження).

Словесний, практичні методи, наочні методи (ілюстративний матеріал, демонстрації тощо), відтворення техніки обстеження та роботи з інструментами.

Демонстрація, проблемно-пошуковий метод, проектний метод, інтерактивний метод, навчальна дискусія, мозковий штурм, аналіз ситуації.

Репродуктивний, пояснювально-ілюстративний, практичні.

Форми та методи оцінювання:

Усне опитування, тестовий контроль, виконання практичного завдання, модульна контрольна робота, диференційований залік.

6. Самостійна робота

№ з/п	Тема	К-сть год
1.	Післяреанімаційна хвороба. Смерть мозку.	4
2.	Інтенсивна терапія набряку головного мозку.	4
3.	Види анестезії. Низькопоточна анестезія.	4

4.	Клінічна фармакологія інгаляційних анестетиків.	2
5.	Клінічна фармакологія неінгаляційних анестетиків.	2
6.	Ускладнення загальної анестезії.	2
7.	Підготовка хворих до анестезії та операції.	4
8.	Особливості анестезії в амбулаторних і ургентних умовах.	2
9.	Види та методи регіонарної анестезії.	2
10.	Роль води та електролітів в організмі. Осмолярність.	2
11.	Види дегідратації організму та їх корекція.	2
12.	Види гіпергідратації організму та їх корекція.	2
13.	Порушення обміну електролітів та методи їх корекції.	2
14.	Буферні системи організму. Поняття про ацидоз і алкалоз та методи їх корекції.	2
15.	Фізіологія системи зовнішнього дихання. Нереспіраторні функції легень.	2
16.	Дихальна недостатність: етіопатогенез та принципи інтенсивної терапії.	2
17.	Штучна вентиляція легень: види, режими і покази.	2
18.	Загальні принципи інфузійно-трансфузійної терапії.	2
19.	Інтенсивна терапія отруєння етанолом і його сурогатами.	2
20.	Інтенсивна терапія отруєння метанолом.	2
21.	Отруєння опіатами та барбітуратами: особливості інтенсивної терапії.	2
22.	Інтенсивна терапія при отруєнні фосфорорганічними сполуками.	2
23.	Отруєння чадним газом.	2
24.	Отруєння грибами: напрямки інтенсивної терапії.	2
25.	Інтенсивна терапія гострої лівошлуночкової недостатності.	2
26.	Тромбоемболія легеневої артерії: етіопатогенез і принципи лікування.	2
	РАЗОМ	60

IV. Політика оцінювання

Політика викладача щодо здобувача освіти полягає в послідовному та цілеспрямованому здійсненні навчального процесу на засадах прозорості, доступності, наукової обґрунтованості, методичної доцільності та відповідальності учасників освітнього процесу.

Вивчення освітньої компоненти передбачає постійну роботу студентів на кожному занятті. Середовище під час проведення лекційних та лабораторних робіт є творчим, дружнім, відкритим для конструктивної критики та дискусії. Студенти не повинні спізнюватися на заняття. Усі студенти на лабораторних роботах відповідно до правил техніки безпеки мусять бути одягненими в білі халати. Перед початком заняття студенти повинні вимкнути звук засобів зв'язку (мобільний телефон, смарт-годинник тощо).

Студенти повинні здійснювати попередню підготовку до лекційних та лабораторних занять згідно з переліком рекомендованих джерел. До початку курсу

необхідно встановити на мобільні пристрої або ноутбуки застосунки Microsoft Office 365 (Teams, Forms, One Note) для проходження тестування та роботи з доступними матеріалами курсу. Вхід для активації облікового запису відбувається через корпоративну пошту з доменом – @vnu.edu.ua. Корпоративна пошта з паролем видається методистом деканату медичного факультету.

Оцінювання здобувачів освіти здійснюється відповідно до Положення про поточне та підсумкове оцінювання знань студентів Волинського національного університету імені Лесі Українки (https://ed.vnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/07/Polozh_pro_otzin_%D0%A0%D0%B5%D0%B4_%D1%80%D0%B5%D0%B4%D0%9C%D0%95%D0%94.pdf).

В освітньому процесі застосовується дві шкали оцінювання: багатобальна (200-бальна) шкала та 4-бальна шкала. Результати конвертуються із однієї шкали в іншу згідно із нижче наведеними правилами.

Освітню компоненту слухають здобувачі протягом у 9 семестрі. У 9 семестрі здобувачі освіти складають диференційований залік (максимальна кількість балів за поточну навчальну діяльність – 120 балів); на диференційованому заліку – 80 балів. Підсумковий бал формується як сума цих балів $120+80=200$ балів).

Оцінювання поточної успішності здійснюється на кожному практичному занятті за 4-бальною шкалою (5 – «відмінно», 4 – «добре», 3 – «задовільно», 2 – «незадовільно»).

Тестування за технологією КРОК відбувається у системі Microsoft Office (Forms) і передбачає відповідь здобувача на 20 питань. Здобувач отримає 2 бали за 13 або 14 правильних відповідей, 3 бали - за 15 або 16 правильних відповідей, 4 бали - за 17 або 18 правильних відповідей, 5 балів - за 19 або 20 правильних відповідей.

Рівень володіння теоретичними знаннями та оволодіння практичними компетентностями, які розглядаються на лекційних та лабораторних заняттях, а також вивчаються здобувачами самостійно, визначається за 4-бальною шкалою відповідно до підсумкових критеріїв, які зазначені нижче.

Оцінка за практичне заняття (тему) є середньою арифметичною оцінкою цих трьох видів активності здобувача за 4-бальною шкалою.

Сукупність знань, умінь, навичок, компетентностей, які набуті здобувачем у процесі навчання з кожної теми орієнтовно оцінюється за такими критеріями:

- 5 ("відмінно") – здобувач бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових джерел, логічно мислить і формує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

- 4 ("добре") – здобувач добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з джерел, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

- 3 ("задовільно") – здобувач в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в рекомендованих джерелах, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають у здобувача невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, припускається помилок при виконанні практичних навичок;

- 2 ("незадовільно") – здобувач не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в джерелах, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Здобувач має отримати оцінку на кожному практичному занятті. У разі пропуску

практичного заняття здобувач освіти зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі на консультаціях за графіком відпрацювання лабораторних занять, але не пізніше останнього тижня у відповідному семестрі. Якщо здобувач пропустив більше, ніж 3 практичні заняття, він має отримати дозвіл на їх відпрацювання у деканаті.

Відвідування занять здобувачами є обов'язковим та дає можливість отримати задекларовані у Галузевому стандарті спеціальності 222 Медицина та у освітній програмі «Медицина» загальні та фахові компетентності, вчасно і якісно виконати завдання. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, карантин, міжнародне стажування) навчання може відбуватись індивідуально (в он-лайн формі за погодженням із деканом факультету) або може бути відпрацьоване на консультаціях відповідно до встановленого порядку.

Формою підсумкового контролю є диференційований залік. Максимальна кількість балів, яку може набрати здобувач за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до дифзаліку становить 120 балів. Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих здобувачем освіти оцінок за 4-бальною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за 200-бальною шкалою відповідно до таблиці 2

Таблиця 2

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються екзаменом (диференційованим заліком)

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	120	4.45	107	3.91	94	3.37	81
4.95	119	4.41	106	3.87	93	3.33	80
4.91	118	4.37	105	3.83	92	3.29	79
4.87	117	4.33	104	3.79	91	3.25	78
4.83	116	4.29	103	3.74	90	3.2	77
4.79	115	4.25	102	3.7	89	3.16	76
4.75	114	4.2	101	3.66	88	3.12	75
4.7	113	4.16	100	3.62	87	3.08	74
4.66	112	4.12	99	3.58	86	3.04	73
4.62	111	4.08	98	3.54	85	3	72
4.58	110	4.04	97	3.49	84	Менше 3	Недостатньо
4.54	109	3.99	96	3.45	83		
4.5	108	3.95	95	3.41	82		

Складання диференційованого заліку для усіх здобувачів є обов'язковим. На дифзалік виносяться усі програмні питання дисципліни, які здобувачі вивчали у третьому та четвертому семестрах.

Оцінка диференційованого заліку визначається в балах за результатами виконання екзаменаційних завдань за шкалою від 0 до 80 балів. Остаточна екзаменаційна оцінка складається з двох частин: 1) екзаменаційного тестування та 2) практичної і теоретичної частини. Екзаменаційне тестування оцінюється від 0 до 20 балів, проводиться двічі за процедурою ліцензійного іспиту КРОК, який проводиться у Центрі інформаційних технологій та комп'ютерного тестування університету. З двох тестувань студентів, буде врахований кращий результат. При отриманні позитивної оцінки на першому тестуванні (більше 60,5% правильних відповідей) студент має право не проходити друге тестування. Результати від 60,5% до 100% правильних відповідей конвертуються у бали від 12 до 20 наступним чином:

60,5-62%	12 балів	71-75%	15 балів	86-90%	18 балів
63-65%	13 балів	76-80%	16 балів	91-95%	19 балів
66-70%	14 балів	81-85%	17 балів	95- 100%	20 балів

Отримані бали додаються до оцінки дифзаліку (яка включає теоретичну і практичну частину та оцінюється від 0 до 60 балів) та формують остаточну екзаменаційну оцінку на екзамені.

На екзамен виносяться усі основні питання, типові та комплексні задачі, ситуації, завдання, що потребують творчої відповіді та уміння синтезувати отримані знання і застосовувати їх під час розв'язання практичних завдань.

Підсумкова оцінка з дисципліни визначається як сума поточної оцінки (максимум – 120 балів) та екзаменаційної оцінки (максимум – 80 балів) і становить 200 балів.

У випадку, якщо здобувач набрав підсумковий бал менший, ніж 120 балів, він складає екзамен під час ліквідації академічної заборгованості. У цьому випадку бали, набрані під час поточного оцінювання, зберігаються, а здобувач при перескладанні екзамену може набрати максимум 80 балів. Підсумковий бал при цьому формується шляхом додавання поточних балів та екзаменаційного балу і становить максимум 200 балів.

Повторне складання дифзаліку допускається не більше як два рази: один раз – викладачеві, другий – комісії, яку створює декан факультету.

У разі наявності диплома молодшого спеціаліста (молодшого бакалавра, фахового молодшого бакалавра) можливе зарахування (перезарахування) певної кількості годин відповідно до Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у Волинському національному університеті імені Лесі Українки.

У разі наявності документа, що засвідчує навчання на сертифікованих курсах, онлайн-курсах, які дотичні до тем дисципліни, можливе зарахування певної кількості годин (за попереднім погодженням з викладачем), відповідно до Положення про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у Волинському національному університеті імені Лесі Українки.

У разі переходу на дистанційну форму навчання викладання курсу відбувається в команді освітнього середовища Microsoft Office 365 відповідно до Положення про дистанційне навчання та додаткових розпоряджень ректорату.

Політика щодо академічної доброчесності. Здобувачу необхідно дотримуватися морально-етичних правил: не пропускати аудиторних занять (у разі пропуску – причину підтвердити документально); не привласнювати чужу інтелектуальну працю; у разі цитування наукових праць, методичних розробок, результатів досліджень, таблиць та ін. необхідно вказувати посилання на першоджерело.

Викладач і здобувач освіти мають дотримуватись ст. 42 Закону України «Про освіту». Усі здобувачі освіти повинні ознайомитись із основними положеннями Кодексу академічної доброчесності Волинського національного університету імені Лесі Українки та Ініціативою академічної доброчесності та якості освіти – Academic IQ.

Політика щодо дедлайнів та перескладання. Якщо з об'єктивних причин заняття пропущене, здобувач повністю відпрацьовує тему лабораторного заняття в присутності лаборанта та чергового викладача, що включає всі види активності здобувача та всі види його оцінювання, передбачені цим силабусом. День та години відпрацювання визначаються графіком консультацій, який оприлюднюється.

У випадку невиконання та не відпрацювання практичних робіт студент не допускається до підсумкового контролю та його підсумковий бал за поточний семестр не визначається.

Терміни проведення диференційованого заліку, а також терміни ліквідації академічної заборгованості визначаються розкладом екзаменаційної сесії. У разі не складання заліку, студент може перездати його двічі.

У відомості, індивідуальному навчальному плані (заліковій книжці) здобувача освіти записується підсумкова кількість балів за диференційований залік.

V. ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів,
де формою контролю є іспит

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
		оцінка	пояснення
170–200	Відмінно	A	відмінне виконання
150–169	Дуже добре	B	вище середнього рівня
140–149	Добре	C	загалом хороша робота
130–139	Задовільно	D	непогано
122–129	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–121	Незадовільно	Fx	необхідне перескладання

Шкала оцінювання знань здобувачів освіти з освітніх компонентів,
де формою контролю є залік

Оцінка в балах	Лінгвістична оцінка
170–200	Зараховано
150–169	
140–149	
130–139	
122–129	
1–121	Незараховано (необхідне перескладання)

Під час переведення та поновлення у Волинський національний університет імені Лесі Українки здобувачів освіти, які не навчалися за кредитно-модульною системою, отримані ними оцінки за 100-бальною шкалою переводяться у шкалу ECTS та 200-бальну шкалу відповідно до таблиці.

Шкала конвертування оцінки здобувачів освіти з ОК з 100-бальної у 200-бальну систему оцінювання

Оцінка в балах за 200-бальною шкалою	Оцінка в балах за 100-бальною шкалою	Лінгвістична оцінка	Оцінка за шкалою ECTS	
			оцінка	пояснення
170–200	90–100	Відмінно	A	відмінне виконання
150–169	82–89	Дуже добре	B	вище середнього рівня
140–149	75–81	Добре	C	загалом хороша робота
130–139	67–74	Задовільно	D	непогано
122–129	60–66	Достатньо	E	виконання відповідає мінімальним критеріям
1–121	1–59	Незадовільно	Fx	необхідне перескладання

При перезарахуванні підсумкової оцінки з 100-системи оцінювання у 200 з ОК переведення здійснюється за мінімальним значенням.

IX. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ТА ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ

Основна:

1. Владика А.С., Тарабрін О.О. Анестезіологія, інтенсивна терапія та невідкладні стани: навчальний посібник. Суми: 2017.-584с.
2. Анестезіологія та інтенсивна терапія : підручник за ред. Ф.С. Глумчера, К.: ВСВ “Медицина”, 2020. – 360 с.